

Dirigenten

De persoon die de muzikanten in het gareel houdt is de dirigent, de muzikale leider van het orkest. Hij of zij kiest de werken die gespeeld zullen worden en bepaalt de stijl waarin ze gespeeld worden. De dirigent heeft als doel het beste uit zijn muzikanten te halen en te streven naar perfectie wat betreft de afwerkinggraad van de stukken. De dirigenten van de fanfare voor de Tweede Wereldoorlog kwamen reeds aan bod in het eerste hoofdstuk. Dat waren als eerste Eugène Iweins en Emeric Stamper voor de Zonnebeekse harmonie en Jules Vandenbulcke en Ernest Wenes voor de gemeentelijke fanfare tot de ontbinding van beide orkesten naar aanleiding van de Eerste Wereldoorlog. Enkele jaren later, in 1921, werd Polidoor Hoflack dirigent van het opnieuw opgericht en samengesmolten orkest. Door een afsplitsing van een deel van de harmonie, werd Hoflack in 1927 dirigent van het nieuw opgerichte Kunst en Vermaak en werd Alfons Vandenberghe door de overgebleven leden, die trouw bleven aan pastoor Lammens, verkozen tot chef. In 1938 werd Alfons Theuninck dirigent van de harmonie tot in 1940 en na de Tweede Wereldoorlog was het Maurice Vermeulen die het dirigerestokje hanteerde tot in 1951 toen het orkest ontbonden werd.

Op de eerste rij van links naar rechts: een jonge Maurice Vermeulen, Maurice Delanghe en Eugène Delhaye, datum onbekend.

In de recente geschiedenis van de fanfare, na de laatste heroprlichting in 1956, zijn er 4 dirigenten geweest: Romain Dobbelaere, Michel Bol, Lode Chaerle en Dominique Dewulf en alle vier hebben ze op hun eigen manier een stempel gedrukt op de vereniging.

Toen in 1956 het de fanfare heropgericht werd, had men wel muzikanten maar geen bestuur en geen dirigent. Het zijn de muzikanten van toen die aan Romain Dobbelaere gevraagd hebben om de taak van chef op zich te nemen en hij heeft die functie met hart en ziel uitgeoefend tot in 1989 . Het spreekt voor zich dat Romain in die 33 jaar heel wat verwezenlijkt heeft met “zijn” fanfare.

Romain leerde op tienjarige leeftijd noten lezen en dankzij de overtuigingskracht van zijn tante mocht hij van zijn moeder Julienne accordeon leren spelen bij René Viaene en later bij Albert Dehollander. Hij volgde solfège en zang bij Eli Rickelinck, stadsbeiaardier van Ieper. Hij werd er voorbereid op het vijfde

jaar muziekschool waarin hij slaagde en zelfs een eerste prijs wegkaapte. Ondertussen leerde hij ook nog piano spelen en volgde nog twee jaar muziekgeschiedenis (waarvoor hij de medaille van de stad Ieper kreeg), twee jaar harmonie, en een dirigentencursus ingericht door Fedekam.

Toen Maurice Vermeulen na de oorlog in 1945 dirigent van het muziek werd, spoorde hij Romain aan om saxofoon te leren spelen en lid te worden van de fanfare. Die saxofoonlessen kreeg Romain van Maurice Vermeulen zelf en al na een jaar stapte hij mee in de rangen van de fanfare.

Een jonge Romain tussen Eugène Delhaye en Jean Claus.

Romain is onlosmakelijk verbonden met de fanfare van Zonnebeke en is een waar monument in de fanfargeschiedenis. Hij vormde de fanfare tot een muziekvereniging die de vergelijking met andere gemeenten kon weerstaan zonder daarbij het volkse en het populaire uit het oog te verliezen. Met een knipoog en een kwinkslag wist hij de meeste problemen op te lossen en hij was bij iedereen erg geliefd. Op uitstappen liep hij altijd trots naast "zijn" fanfare en zijn uitspraak wanneer er ergens gestopt werd voor een traktaat "naar jaarlijkse en lofrijke gewoonte..." zal menig muzikant bekend in de oren klinken. Ook legendarisch is zijn uitspraak "Ladies and gentlemen, I gonna sing for you the Tipperary" waarna hij de Brabançonne begon te zingen.

Als dirigent stond hij aan de wieg van de herfstconcerten en later de lenteconcerten. Romain was graag onder het volk en samen met zijn "copain" Jean Claus heeft hij heel wat stoten uitgehaald. Ze bleven vaak tot in de vroege uurtjes plakken en na één van die avondjes uit hebben ze Romain zelfs eens in een fauteuil in de etalage van zijn eigen winkel gezet, vlak bij de kerk van Zonnebeke. Toen de mensen de volgende dag naar de vroegmis trokken, konden ze hem allemaal zien zitten.

Romain in actie tijdens zijn afscheidsconcert in 1989.

In oktober 1989 gaf Romain zijn baton door aan Michel Bol. Hij had er op dat moment een carrière op zitten van meer dan 33 jaar, wat een uitzonderlijke prestatie is die weinigen hem zullen nadoen.

Zijn opvolger Michel was al jaren lid van de fanfare en was een muzikant in hart en nieren. Hij leerde op prille leeftijd notenleer en accordeon spelen aan Romain. In de schoot van de fanfare leerde hij bugel spelen bij André D'Hondt en later schakelde hij over op saxofoon. Dit instrument bespeelt hij trouwens af en toe nog eens bij de Zonnebeekse muziekvereniging tijdens wandelconcerten.

Van 1973 tot 1981 verliet hij de fanfare omdat al zijn vrije tijd naar het orkest The Music Band ging waarvan hij de leider was. In die periode waren er in heel veel gemeenten dergelijke orkesten die allerhande feesten opluisterden. Ze waren meestal gegroeid uit één of andere muzikale familie en aangevuld met enkele dorps- of streekgenoten. De Zonnefeesten werkten in Zonnebeke de vorming van dergelijke orkestjes in de hand. Toen deze band het voor bekeken hield, speelde hij nog in tal van andere orkesten, waaronder het Will Ennaert Sextet.

The Music Band met Michel Bol rechtstaand met de gitaar. Zijn broer Etienne, die later ook trommelaar werd in de fanfare zit naast hem.

In 1981 werd Michel opnieuw spelend lid en in 1982 startte hij al met instrumentenleer voor jonge muzikanten en richtte hij later het jongerenensemble op. Hij had dus wel wat ervaring met dirigeren. Dit komt uitgebreid aan bod in het hoofdstuk over de jeugd. Michel is ook een fervent accordeonist en hij trad samen met Romain Dobbelaere, Carine Deconinck, Willy Vanneste en Lode Chaerle tijdens meerdere herfstconcerten op met het fel gesmaakte accordeonkwintet dat de fanfare toen rijk was. Ook nu nog zorgt Michel op tal van evenementen voor ambiance met zijn accordeon.

Fanfare vierde patroonheilige

Romain Dobbelaers overhandigde het dirigeerstokje aan Michel Bol. (BF)

Traditioneel wordt halverwege de novembermaand in zowat het hele Vlaamse land de patroonheilige van de fanfares gevierd. Ook dit jaar seerd aan deze aloude traditie geen afbreuk gedaan zodat vorige zondag ook de Zonnebeekse fanfare verzamelde leden voor het Sint-Ceciliafeest.

Dit jaar stond het feest ongetwijfeld in het teken van de afscheidnende dirigent Romain Dobbelaers. Romain, die 33 jaar lang het dirigeerstokje van de Zonnebeekse muziekmaatschappij hanteerde, leidde tijdens de zondagse eucharistieviering voor een laatste keer de koninklijke fanfare Sint-Cecilia, waarna hij het stokje op het einde van de mis doorgaf aan

zijn opvolger Michel Bol. Na de mis waren de muzikanten uitgenodigd in de gemeenteschool voor een receptie, aangeboden door het gemeentebestuur. Daar nam de gemeente, na de gebruikelijke speeches van de aanwezige personaliteiten, afscheid van Romain Dobbelaers die enkele prachtige geschenken waaronder een vergulde dirigeerstok en een grote foto van "zijn" muzikanten, in ontvangst mocht nemen. Romain laat een diamant na. Aan zijn opvolger om die te slijpen», hoorden we herhaaldelijk zeggen.

Romain was dus het "feestvarken" van de dag, maar naast hem werden er ook nog drie andere leden in de bloemetjes gezet. Zo werden achtereenvolgens Julien Verscaj-

ne, 35 jaar muzikant; Luc Verweerder, 15 jaar muzikant en sinds enkele jaren ook voorzitter en mevrouw Sauvage, 15 jaar muzikante, met een ereteken bedacht.

Om 12 u. volgde dan een feestmaal in zaal Breughel, waar achteraf nog uitgebreid werd gezeuveld en nagekaart over "33 jaar Romain". Romain neemt echter geen definitief afscheid. Hij blijft al speleed op zijn sax alto verder met de fanfare opstappen maar voortaan is het Michel Bol de "vader" van het jongerenensemble, die de teugels in handen houdt.

In onze volgende editie brengen we trouwens een beeld van deze man, wiens grote ambitie is Romain's werk verder te zetten

Romain overhandigt de baton aan Michel tijdens het Ceciliafeest van 1989. (Het Wekelijks Nieuws, 21 november 1989)

Michel loopt als trotse dirigent naast de fanfare die in 1990 voor het eerst uitstapt met nieuwe uniformen.

Na een jaar werd er opnieuw een chef aangesteld, namelijk Lode Chaerle. Dit gebeurde eerder toevallig nadat Michel een gepland concert niet kon dirigeren door een ongeval. Dit leidde uiteindelijk tot de vaste aanstelling van Lode als dirigent, een functie die hij zowat 10 jaar zou uitvoeren. Lode stamt uit een familie die een belangrijke rol heeft gespeeld in de geschiedenis van de fanfare. Zijn vader, André Chaerle, was niet alleen spelend lid maar ook secretaris en trommelinstructeur. Op die manier werden alle kinderen van André muzikant van de fanfare: Dries speelde trombone, Els sopraansax, Leen mib-bugel, Marijke het klokkenspel, Greetje tuba en trompet en Lode trompet. Hij was naar eigen zeggen niet zo goed in het bespelen van de trompet en omdat het niet lukte zoals hij wilde, deed hij het dan ook niet met volle overtuiging en goesting. Hij raakte echter wel zodanig gebeten door de muzikale microbe dat hij een opleiding ging volgen aan het Lemmensinstituut in Leuven. Daar kreeg hij onder andere de vakken koor- en orkestdirectie waarmee hij uiteraard iets kon aanvagen bij het dirigeren van de Zonnebeekse fanfare.

De muzikale familie Chaerle in 1982 met van links naar rechts André, Marijke, Els, Lode, Leen en Dries. De jongste dochter, Greetje, was er toen nog niet bij.

Over de ambities die Lode toen had, zegt hij het volgende: “Mijn ambitie was dubbel: enerzijds vond ik het belangrijk dat de muzikanten zich amuseerden bij het spelen van interessante, boeiende muziek én dat ze toch ook wat bijleerden. Zomaar spelen om te spelen heb ik nooit leuk gevonden. Er moet een drijfveer, een doel, een ambitie zijn. Anderzijds wilde ik via de muziekkeuze en de moeilijkheidsgraad de groep toch ook wel wat naar een hoger niveau brengen, wat mijns inziens toch ook wel gelukt is. Zoiets bereiken vraagt inzet, zowel van de dirigent als van elke muzikant. Je moet in alles wat je doet vooruit kijken en streven naar beter, naar meer, zonder veel mensen te verliezen. In een fanfare is dat níet anders. Ik poogde elke muzikant aan boord te houden, ook al werd het voor sommigen misschien wel wat op het randje van hun kunnen, maar dan deed ik m’n best om hen – via mijn aanpak – erbij te houden en hen mee te krijgen.”

Lode heeft heel wat mooie muzikale herinneringen aan die 10 jaar dirigentschap, zowel aan de uitstappen en concerten als aan het contact met de muzikanten. Voor hem was vooral het menselijke aspect belangrijk. Samen goed musiceren kan maar volop slagen als er een goede vriendengroep is waar er naast de discipline tijdens het repeteren zeker ook plaats is voor leute en plezier. Het was voor hem dan ook steeds van groot belang om voeling te houden met de muzikanten. En dat gebeurt volgens Lode “vooral voor en na de repetitie: door met hen te praten, door naar hun opmerkingen te luisteren, door op hun vragen te antwoorden, door samen een pint te drinken,... Als je mensen kan boeien via je manier van werken, als ze merken dat je je best doet en hen wil meekrijgen, als je probeert een goede muziekkeuze te maken, dan motiveer je mensen om mee te doen, om mee te musiceren, om samen te werken aan een mooi geheel.”

Lentekonzert op zaterdag 27 maart

Fanfare blaast de lente in

Op zaterdag 27 maart wordt in Zonnebeke de lente muzikaal geopend door het lentekonzert van de koninklijke fanfare Sint-Cecilia.

Dit concert is de opvolger van de vroegere herfsteditie. Met deze tweede lentelopener is het ook de tweede keer dat Lode Chaerle het dirigeerstokje hanteert. Muziek neemt in zijn leven een belangrijke plaats in. Als oud-laureaat van het Lemmensinstituut is hij lesgever aan normaalscholen in Gent en Gijzegem en een secundaire school in Aalst.

Hij verwacht veel van het concert en is ervan overtuigd dat de toeschouwers zullen kunnen genieten. „We hebben opnieuw negen mooie werken gekozen, die herkenbaar zijn en die we aankunnen”, beweert hij.

Hij is er ook van overtuigd dat het peil van het korps jaarlijks de hoogte ingaat. Hier worden volgens de dirigent de vruchten geplukt van de goedwerkende muziekschool. Vele jongeren komen de rangen van de fanfare vervoegen en haken niet meer af. En als het spreekwoord zegt dat op de jeugd de toekomst gebouwd is, dan kunnen we zeggen dat de Zonnebeekse fanfare een rooskleurige toekomst tegemoet gaat. Ook de sfeer vindt Lode Chaerle uitstekend.

De sfeer tussen de muzikant, dirigent en bestuur is van groot belang om goed te kunnen werken. De ambitie voor de toekomst? Goede muziek bren-

Dirigent Lode Chaerle en voorzitter Luc Verweider staan borg voor een smaakvol lentekonzert. (Foto GV)

gen. Hierbij denkt de dirigent absoluut niet aan tornooien. Uniek is wellicht ook dat de Zonnebeekse fanfare een zuivere Zonnebeekse aangelegenheid is, zonder gastmuzikanten.

„Soms doen ze aan zelfonderschatting, maar iedereen slaagt er telkens opnieuw in om het beste van zichzelf te geven en

dat geeft een enorme voldoening”, aldus Lode.

Wie de resultaten van de muzikale inzet wil horen, kan terecht op zaterdag 27 maart in zaal Petrus om 19 u.30. De toegangsprijs bedraagt 100 fr. Je wordt er eerst verwelkomd door de voorzitter en naast een optreden van het majoretten- en

trommelkorps brengt de fanfare *The Muppet Show-Theme*, *Celebrated Suite*, *Dancing on the Seashore*, *Music*, *Colonel Bogey*, *The Entertainer*, *de Bolero*, *Dances for Bands* en *Free World Fantasy*.

(NVZ)

Lode en toenmalig voorzitter Luc Verweider tijdens de voorbereiding van het lentekonzert in 1993.

Lode dirigeert de fanfare tijdens het muziekfestival voor de 75ste verjaardag van de fanfare in juni 1992, tijdens de Zonnebatjes. Hiervoor componeerde hij trouwens de gelegenheidsmars *Festive Moments*.

Tijdens de periode dat Lode dirigent was, verhuisde de gemeentelijke bibliotheek naar een nieuw pand in het kasteeldomein en kwam de benedenverdieping vrij voor de fanfare. Dirigent Lode was bijzonder blij met die verhuis want het nieuwe lokaal bood meer ruimte en meer mogelijkheden. Wat hij tot op heden nog altijd fantastisch vindt, is dat heel veel mensen toen bereid waren om belangeloos hun schouders te zetten onder de uitbouw van die mooie repetitieruimte.

Lode werd na verloop van tijd ook dirigent van de harmonie van Hamme. Zij repeteerden op vrijdagavond waardoor de repetities in Zonnebeke verplaatst werden naar de zaterdagavond. Met dit orkest werd op 25 oktober 1997 bovendien een dubbelconcert georganiseerd.

Dirigent Lode Chaerle op de 3^e rij, derde van links, tussen zijn muzikanten.

In 2000 gaf Lode het dirigeerstokje door aan de uit Klerken afkomstige Dominique Dewulf die daarvoor al een paar keer als dirigent was ingevallen voor zijn broer Koen Dewulf, die op dat moment dirigent was van de plaatselijke fanfare Kunst en Vermaak Klerken. Dominique studeerde notenleer, sax, piano, harmonie, kamermuziek en muziekgeschiedenis aan de muziekschool van Diksmuide en volgde later ook directiestages bij onder andere Jan van der Roost, André Waignein en Dirk Brossé. Hij was jong en had heel wat ambitie. Hij wilde de fanfare naar een hoger niveau tillen, maar het moest wel nog steeds aangenaam blijven voor de muzikanten. Hij houdt wel van een uitdaging en voor zijn eerste concert zette hij dan ook al *The Phantom of the Opera* in een arrangement van Johan de Meij op de pupiter. Dit werk was een stuk moeilijker dan wat de muzikanten gewoon waren, maar dankzij het nodige oefenwerk en het aanstekelijke enthousiasme van de nieuwe dirigent, slaagde de fanfare erin om een mooie prestatie neer te zetten op het concert.

Koninklijke Fanfare Sint-Cecilia met lenteconcert op zaterdag 17 maart

Maidenconcert voor dirigent

Op zaterdag 17 maart om 19 u.30 nodigt de koninklijke fanfare St.-Cecilia iedereen uit naar haar 22ste lenteconcert in de feestzaal van de gemeentelijke basisschool De Zonnebloem. Speciaal dit jaar is wel dat dit het eerste concert is onder leiding van dirigent Dominique Dewulf.

Een klein jaar geleden nam hij het dirigeerstokje over van Lode Chaerle. „De Zonnebeekse fanfare is het eerste korps dat ik als dirigent onder mijn hoede kreeg en ik moet zeggen dat het een meevaller is geworden op alle gebied”, vertelt de 25-jarige dirigent uit Zarren. „Het is een toffe groep om mee te werken die over de juiste mentaliteit beschikt. Je voelt gewoon aan dat de groep vooruit wil, want bij iedere muzikant is de wil aanwezig om het het zo goed mogelijk te doen elk volgens zijn of haar capaciteiten. Zonder chauvinistisch te zijn mag ik dan ook zeggen dat het muzikaal peil de laatste maanden is gestegen. Dit komt niet alleen door de inzet van iedere muzikant afzonderlijk maar ook door de uitstekende werking van het bestuur.”

Pure hobby

„In Zonnebeke trof ik een bestuursploeg aan die een hecht team vormt, mij volledig steunt en bekommerd is om de

Na duchtig repeteren zal de Zonnebeekse fanfare onder leiding van dirigent Dominique Dewulf haar beste beentje voorzetten tijdens haar 22ste concert. (Foto GV)

goede sfeer onder de muzikanten. Daarbij staan ze open voor nieuwe ideeën. Zo gingen ze onmiddellijk op mijn voorstel in om een gezamenlijke repetitiedag te organiseren in Klerken. Op deze 'muzikale retraite' waren niet minder dan 45 muzikanten en 15 majorettes aanwezig. Ook op de wekelijkse repetities, die de polslag vormen van de werking, is de aanwezigheid groot”, gaat Dominique verder. „Ambitie om in één of andere afdeling te spelen heeft het korps niet, het muziekspelen blijft een pure hobby, maar dat helet niet dat het peil hoog is. In Zonnebeke vind ik de perfecte combinatie terug van het volkse aspect gekoppeld aan muzikale kwaliteit. Voor mezelf was het de eerste keer dat ik een concert mocht samenstellen en nu al kan ik zeggen dat het beslist

de moeite zal lonen. Met 'The Phantom of the Opera' kozen we niet voor het gemakkelijkste. Iedereen uit muziekmiddens weet dat, als je dit stuk tot een goed einde brengt je werkelijk iets kan. Het ligt in mijn bedoeling om jaarlijks één of twee moeilijke stukken te programmeren gekoppeld aan de meer volkse nummers zodat het voor het publiek herkenbaar blijft.”

Instrumentendag

Dat het bestuur niet weigerachtig staat tegenover nieuwe ideeën zal ook bewezen worden op 31 maart. Dan wordt voor het eerst een instrumentendag georganiseerd. Hierbij is het de bedoeling om aan de jongeren de instrumenten voor te stellen, met een woordje uitleg en de klanken te laten horen om zo, hun instrumenten-

keuze gemakkelijker te laten verlopen. Daarnaast biedt het ook de mogelijkheid aan de muzikanten die of één of andere reden hebben afgehaakt opnieuw de muzikale draad te doen opnemen.

Programma

Het programma van het 22ste concert bestaat uit een optreden van de majorettes onder de leiding van Kimberly Bol. Daarna bestijgt de fanfare het podium. Na de pauze is het de beurt aan het trommelkorps onder de leiding van David Demeyere. De fanfare sluit het concert af. De presentatie gebeurt door Trees Degryse. Het concert heeft plaats op 17 maart om 19 u.30 in de feestzaal van de Zonnebloem. De toegangsprijs bedraagt 150 fr.

(NVZ)

Een artikel over het eerste concert onder leiding van Dominique Dewulf uit *Het Wekelijks Nieuws* van 7 maart 2000.

Onder de leiding van Dominique breidde ook het aantal concerten uit met onder andere een aantal kerstconcerten in samenwerking met het Davidsfonds, de Night of the Music en het Oktoberfest. Niet alleen het aantal concerten groeide aan, ook het partiturenbestand van de fanfare is de laatste jaren heel erg uitgebreid. Bij zijn start als dirigent bevatte het muziekarchief van de fanfare 471 stukken en anno 2017 zijn dat er meer dan 1020. Er werden in het muzieklokaal dan ook een aantal nieuwe archiefkasten geplaatst om al die nieuwe partituren in kwijt te kunnen. Daarnaast breidde ook het instrumentenbestand uit. Het grootste deel van het slagwerk dat de fanfare momenteel bezit, werd onder impuls van Dominique

gekocht. Er werd trouwens daarbij steeds gekozen voor kwalitatief materiaal, waardoor de muziekvereniging over een assortiment slagwerkinstrumenten beschikt om u tegen te zeggen. Uiteraard werd er ook geïnvesteerd in de andere instrumentengroepen. Zo werd de volledige bugelsectie vernieuwd en werden 2 tuba's, een tenorsax, een trombone, twee hoorns en een cornet gekocht.

Dominique beschikt over een brede kennis met betrekking tot gepubliceerde werken voor fanfare en harmonie. De stukken moeten uitdagend zijn voor het orkest maar moeten ook passen in het programma en aangenaam zijn voor het publiek. Hij steekt dan ook heel veel tijd in de keuze van de stukken en de samenstelling van de programma's. Daarnaast is hij ook telkens aanwezig op de bestuursvergaderingen en is hij lid van een aantal werkgroepen.

Om de uitgekozen stukken goed onder de knie te krijgen, moet er natuurlijk ook duchtig gerepeteerd worden. Daarom introduceerde Dominique de "hoogtestage", een repetitiedag op verplaatsing. Hij haalde hiervoor de inspiratie bij het jeugdmuziek van Hooglede waar hij dit vroeger zelf had meegemaakt. Ondertussen is de fanfare sinds de aanstelling van Dominique als dirigent al elk jaar op hoogtestage getrokken naar repetitielokalen van bevriende korpsen en werd menig uur samen gemusiceerd, wat niet alleen de speelkunsten van de muzikanten ten goede komt, maar ook de groepsgeest versterkt.

Voor Dominique is een goede verstandhouding met de muzikanten heel belangrijk. Hij wil ze "triggeren" om mooie maar soms ook moeilijke muziek te spelen. Hij heeft nog nooit een stuk op de pupiter gezet waarvan hij zelf niet overtuigd was dat de fanfare het zou kunnen spelen. Omwille van de verscheidenheid in het orkest, is het niet altijd voor alle muzikanten evident om de stukken perfect te spelen. Dominique staat de muzikanten daarom zoveel mogelijk bij met raad en daad, hij geeft hen tips en vereenvoudigt indien nodig bepaalde delen van een partituur.

Dominique Dewulf aan het werk tijdens de Night of the Music van 2016.

Wanneer hij terugblijkt op die 17 jaar als dirigent in Zonnebeke, is The Night of the Music voor Dominique uiteraard een hoogtepunt. In 2008 werd dit voor het eerst georganiseerd door de fanfare en de zesde editie, in 2018, staat al in de steigers. Het is bijna niet te geloven hoe dit evenement gegroeid is de voorbije jaren en er gaat dan ook steeds een maandenlange voorbereiding aan vooraf, zowel door de werkgroep als door Dominique zelf. Terwijl de ene editie nog aan de gang is, is hij al vooruit aan het denken naar werken voor de volgende editie. Ook aan de herdenkingsconcerten ter gelegenheid van ANZAC Day houdt hij heel aangename herinneringen over. Vooral de samenwerking met uitzonderlijke zangeressen uit Australië en Nieuw-Zeeland zoals Carleen Ebbs en Barbara Graham vond hij fantastisch.

Dominique aan het werk tijdens het concert voor ANZAC Day op 23 april 2017

Dominique is trouwens één van de weinige dirigenten die maar één muziekvereniging dirigeert. Hij is ervan overtuigd dat als je er een tweede bijneemt, je vroeg of laat één van beide orkesten moet ontgoochelen. Hopelijk wil hij dan ook nog lang de Zonnebeekse kleuren verdedigen.